

Bilgi Felsefesi

Doğruluk ve Doğruluk Kuramları

Şüpheciler ile dogmatik iki kamp arasındaki mücadeleyi irdeledik. Tartışma uğruna varsayalım ki, şüpheciler kazandı (bundan sonra söylenecek hiçbir şey bu varsayıma dayanmayacaktır). Başka bir deyişle, farz edelim ki, şüpheciler haklılar ve kesin bilgiye erişilemez. (Önemsiz olmayan kesin bilginin erişilmez olduğunu söyleyerek, dediğimizi daha yeterli hale getirebiliriz.) Bu şüpheci kâbustan —eğer kâbussa— çıkmanın köktenci bir yolu vardır. Bu bölümün konusu bu olacak.

Dogmatikler de şüpheciler de bir şeyi bilmenin gereklerine dair geleneksel bir açıklamayı kabul ederler. İki grup da, bilginin doğruluğu gerektirdiğini söyleyen gerekçelendirilmiş doğru inanç açıklamasını benimser. Şimdiye kadarki tartışmalarımızda, doğruluğun ne olduğunu, bir şeyden doğru diye söz etmenin ne anlama geldiğini hepimizin iyi bildiğini varsaydık. Belki de bu hiç eleştirel olmayan bir sayıltıydı. Ne de olsa, Pontios Pilatos o ünlü sorusunda “Doğruluk nedir?” diyordu. Belki de doğruluk kavramı varsaydığımız kadar sorunsuz bir kavram değildir. Ve belki de şüpheciye verilecek yanıt bu kavramın irdelenmesinden çıkacaktır. Bu noktada, doğrulukla ilgili felsefi soruna gelmiş bulunuyoruz. [Musgrave, 2013: 312]